

Skandál jako hrom: Vůdkyně Black Lives Matter jsou deviantní zlodějky. Rozkradené milióny pro rasistické hnutí. Co na to Soros? Zářný příklad lukrativní nepolitické politiky. Další barevná revoluce pozřela své děti

- CZ24 News | 17. prosince 2020

USA: Viktorie Nikiforová informuje o novém skandálu, který se rozhořel okolo sponzorských darů organizaci Black Lives Matter, jejíž tři černé zakladatelky si přivlastnily miliony dolarů jen pro sebe

V souvislosti s notoricky známým americkým hnutím Black Lives Matters vypukl skandál. A nikoho nepřekvapuje, že „vycvičené marxisty“ – tak si říkají – zradil problém s penězi.

Síťová organizace Black Lives Matter vznikla v roce 2013. Zpočátku se ultralevicoví aktivisté za práva černochů cvičili v demolici pomníků a prali se s policií. Ten pravý úspěch je však čekal až letos v létě.

Časová linie celého příběhu zní jako hollywoodský akční scénář. 25. května zemřel při zatýkání zfetovaný zloděj – ale černoch – George Floyd. Během několika dní se protesty jeho černých soudruhů dostaly do všech hlavních amerických měst. Demonstrace se proměnily ve rvačky, shromáždění se změnila v masivní loupeže. Hořely policejní stanice, aktivisté rozbíjeli výlohy a rabovali obchody. Lidé stříleli, prali se a zabíjeli. Všechny tyto masové akce vedli a organizovali čelní aktivisté BLM.

Ještě na začátku roku to byla skromná nezisková organizace s aktivy kolem tří milionů dolarů. Ale do 18. června měla BLM na svém účtu už více než 36 milionů.

Lukrativní živnost BLM

Veřejnost se zajímala, kde se všechny ty peníze vzaly. Ukázalo se, že „Černé životy“ sponzoruje nevládní organizace „Thousand Currents“. V jejím čele stojí radikální ekoložka Susan Rosenbergová, která si svého času ve vězení odpykávala trest za držení výbušnin a účast na loupeži, při níž byli zabiti dva policisté a strážný.

„Thousand Currents“ se ovšem zase ukázala jako pouhý „mezistupeň“, jímž prošly sponzorské peníze od nevládní organizace „ActBlue“. Tato organizace již půl století shromažďuje peníze na podporu kandidátů Demokratické strany USA.

Tato odhalení nebyla pro vedení Demokratické strany dvakrát příjemná. Veřejnost se dozvěděla, že nevládní organizace Demokratů sponzorovala pogromy páchané „Černými životy“. Ovšem ještě větší rozladění padlo na řadové aktivisty BLM.

Problém je v tom, že všechny uvedené miliony shrábl zvláštní fond pro světovou síť hnutí „Black Lives Matter“. Tento fond zřídily tři atraktivní černošky, které ve skutečnosti založily i organizaci BLM – Patrice Cullorsová, Alicia Garza a Opal Tometiová. Všechny sponzorské dary skončily na centrálním účtu jejich fondu a do místních poboček se nedostal ani cent.

Díky režimu „fiskálního sponzorství“ byly všechny transakce fondu zcela neprůhledné. Místní aktivisté neměli ani potuchy o tom, kdo, kolik a na co daroval a kam všechny tyto miliony jdou.

Sliby chyby

V červnu vydalo vedení BLM zvláštní prohlášení, v němž se zavázalo poskytnout jednotlivým oddělením ve státech granty až do výše půl milionu dolarů. S naplněním svého slibu však nespěchalo.

A v červenci začala BLM financovat velmi významná instituce. Centrum „Přílivy“ (Tides) sídlící v San Francisku je známým inkubátorem všech radikálně levicových skupin v USA a je udržováno Georgem Sorosem. Rozsah jeho působnosti je ohromující. Jen v roce 2018 dostaly skupiny sponzorované centrem „Přílivy“ do svých kapes 636 milionů dolarů.

V srpnu aktivisté BLM pokračovali v řádění a rozebírali americká města cihlu po cihle. Do fondu tou dobou tekly miliony dolarů od stovek nejbohatších společností na světě. Mezi nimi byli Amazon, Microsoft, Unilever, Tinder, Intel a dokonce i Pokemon. Peníze se však nikdy nedostaly na místa akcí – žádné granty, žádná stipendia, žádné platby postiženým aktivistům, slovy nic.

Vedení hnutí BLM nemá žádné závazky vůči přidruženým strukturám, protože se vydává za síťovou organizaci. Tím je rovněž zcela osvobozeno od dohledu nad svými finančními transakcemi. Hnutí využívá stejných mezer v legislativě jako síťové internetové platformy a chytře se vyhýbá správním a trestním odpovědnostem po celém světě.

Nepolitická politika

Síťová struktura radikálních politiků je prostě dokonalá. Pokud budou aktivisté BLM někde ve Wisconsinu stíháni za pogromy, vedení okamžitě řekne, že s nimi nemá nic společného. Požadovat výplatu slíbených grantů aktivisté rovněž nemohou – nevážou je k vedení žádné oficiální vztahy.

Z politického hlediska je to výhodné, protože není nutné se zatěžovat tak zastaralými nesmysly, jako je stranický program, stranická disciplína, jednota, vymezení. Tím ať se zabývají marxisté ze staré školy. Dnešní levičáci omezili celý obsah svého boje na soubor nesmyslných sloganů a násilných akcí v ulicích.

Síla BLM spočívá v tom, že nemají žádný program. Političtí oponenti se s nimi prostě nemají o co přít. Vše, co BLM může nabídnout, je zrušení policie, zrušení rodiny, komunální jídelny s vegetariánským jídlem zdarma a distribuce drog. Intelektuální minimalismus umožňuje nerozptylovat se detaily a soustředit se na vyvolávání strachu.

Černé tváře Majdanu

Na podzim BLM úspěšně vypracovalo všechny metodické manuály pro americký Majdan technicky zajišťující svržení Trumpa a nastolení Bidena.

Aktivisté odvážně bojující na barikádách očekávali, že jim revoluce poskytne pověstných „sto tisíc vakancí“. Ale barevné revoluce tak nefungují. Volná místa byla pouze tři. A ta obsadily zakladatelky BLM. Patrice Cullorsová – sedmatřicetiletá deviantní černoška vdaná za další genderově nekonformní deviantní černošku – podepsala smlouvu s hollywoodskými Warner Brothers. Šestatřicetiletá černoška Opal Tometiová se stala mediální hvězdou a vystupuje s projevy v OSN. Alicia Garza, 39 let, černoška, vdaná za transsexuála, byla povýšena na poradkyni pro sociální spravedlnost v ženské basketbalové lize USA.

Všechny tři dohromady obdržely nepředstavitelný počet ocenění, titulních fotografií a umístění mezi „stovkou nej-nej“. Jejich Black Lives Matter Foundation nadále dostává miliony darů od předních světových společností. Zlé jazyky tomu říkají rasové vydírání.

Mezitím rozezlení aktivisté BLM ve vnitrozemí píšou petice a výzvy, požadují, aby Garza, Cullorsová a Tometiová „přestaly mluvit jménem hnutí BLM“, požadují finanční výkazy, transparentnost transakcí a připomínají přísliby grantů. Je ovšem jasné, že vlak už dávno ujel.

Úděl barevných revolucí

Místní revolucionáři byli prostě zneužiti a odkopnuti. Zůstali ve svých zničených městech, obklopeni rozzlobenými sousedy, s vyhlídkou na soudní obžaloby, ne-li něco horšího. Před několika týdny byl jeden takový aktivista [zastřelen](#) v Louisville. Možná to byla obyčejná loupež, možná něčí pomsta.

Hromadné sváry a křik „Kde jsou peníze, Lebowsky?!“ – takové je klasické finále všech „barevných revolucí“. Kolik jsme jich už viděli? Nejprve se kancelářské krysy, studenti, zástupci tvůrčích profesí – jedním slovem sektáři – shromáždí kolem řádně rozohněného vůdce a přinášejí mu své úspory, běží z jeho příkazu na barikády, perou se s policisty.

Poté, když se ocitnou bez práce – nebo dokonce za mřížemi – zjistí, že vůdce ani nenapadne pomyslet na to, aby je nějak zachránil a podpořil, ale vesele utrácí sponzorské dary za luxusní životní styl a bez skrupulí si buduje kariéru na jejich důvěřivosti.

Všechny sametové a jasmínové, růžové a lotosové, oranžové a datlové revoluce vždy snědly vlastní děti.

Lze doufat, že se z příkladu rasově korektních Američanů poučí?

Autor: Viktorie Nikiforová

Překlad: <https://www.protiproud.cz/>

Zdroj: <https://www.nytimes.com/>